

РЕШЕНИЕ

№ 3504

гр. София, 02.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав**, в публично заседание на 11.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **7718** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 145 и следващите от Административно - процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на Р. П. П., специалист I степен, сектор 04 „Защита на информацията“, отдел 08 „Координация и информационно- аналитична дейност“ към Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ (ГДБОП), против Заповед № 1266з-1224-2/13.07.2016 г. на гл. инспектор А. М., началник Сектор „Защита на информацията“, Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР за налагане на дисциплинарно наказание "Писмено предупреждение" на държавен служител.

С жалбата се иска отмяната на заповедта, като претендира, че не съдържа елементите по чл. 210, ал. 1 ЗМВР не са посочени обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Претендира незаконосъобразност на оспорената заповед на основание нарушение на процесуалните правила и на материалния закон.

Пред съда и в ход по същество, жалбоподателят поддържа изцяло жалбата, като претендира основателността и по съображенията в жалбата и приетите от съда доказателства. Претендира разносните по делото, съобразно представен списък.

Ответникът - началник Сектор „Защита на информацията“, Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР, чрез юрк Л. П., поддържа жалбата изцяло, като иска от съда да постанови отхвърлянето ѝ, претендира законосъобразност и правилност на оспорената заповед като издадена от компетентен орган, в сроковете по чл. 195 от ЗМВР и при доказано дисциплинарно нарушение. Претендира

юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност. В писмени бележки по възраженията на жалбоподателя претендира и спазване на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, административно-производствената процедура, целта на закона и относимите материалноправни разпоредби. Претендира и законосъобразното образуване на дисциплинарното производство, зачитане на правата на жалбоподателя, както и, че са събрани достатъчни и точни доказателства за извършеното дисциплинарно нарушение от жалбоподателя.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, допълнена с данни за ползван от жалбоподателя отпуск през периода, визиран в оспорената заповед.

Административен съд София-град, Първо отделение, 21 състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт по реда на чл. 168, ал. 1, вр.чл. 146 АПК, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на оспорването съдът констатира следното:

С оспорената заповед е наложено дисциплинарно наказание по чл. 197, т. 2 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР) и на основание чл. 211 от ЗМВР подлежи на оспорване по реда на АПК, а решението на съда не подлежи на касационно оспорване. Производството по оспорването е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Първо, със Заповед рег.№ 12663-1224-2/13.07.2016 г. на началник на сектор "Защита на информацията" на началника на сектор "ЗИ" – ГДБОП – МВР на основание чл. 194, ал.2, т.2 вр. чл. 199, ал.1, т.3, пр.1 вр. чл. 204, т.4, пр.2 ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание "Писмено предупреждение" за срок от три месеца на държавния служител инспектор Р. П. П. – специалист I ст., сектор 04 "Защита на информация", отдел 08 "Координация и информационно-аналитична дейност" към ГДБОП–МВР. Тази дисциплинарна заповед подлежи на съдебно обжалване както съгласно изричната специална разпоредба на чл. 211 ЗМВР, така и по общата клауза за съдебен контрол на индивидуалните административни актове по чл. 145, ал.1 АПК. Следователно жалбата не е недопустима по чл. 159, т.1 АПК като насочена срещу неподлежащ на съдебно оспорване административен акт. Второ, не е недопустима и поради неправосубектност по чл. 159, т.2 АПК на оспорващия. Като физическо лице, Р. П. П. има общата материалноправна правоспособност по чл. 1 ЗЛС и основаната на нея съгласно чл. 27, ал.1 ГПК вр. чл. 144 АПК процесуална правоспособност по чл. 15, ал.1 АПК да инициира това съдебно производство. Трето, Заповед рег.№ 12663-1224-2/13.07.2016 г. не е оттеглена от издалия я дисциплинарно наказващ орган по реда на чл. 91 АПК, съответно няма последващо настъпила недопустимост по чл. 159, т.3 АПК на съдебното нейно оспорване. Четвърто, Р. П. П. е дисциплинарно наказан със Заповед рег.№ 12663-1224-2/13.07.2016 г., така че съгласно чл. 147, ал.1 от АПК е легитимиран да иска съдебната ѝ отмяна поради нейна незаконосъобразност, а жалбата му не е недопустима по чл. 159, т.4 АПК вр. чл. 72, ал.4 ЗМВР за липса на правен интерес. П., Заповед рег.№ 12663-1224-2/13.07.2016 г. е връчена на Р. П. П. лично срещу подпис на последната ѝ страница на 13.07.2016 г. в съответствие с чл. 210, ал.4 ЗМВР. Броен оттогава, 14-дневният срок за съдебното ѝ обжалване по чл. 149, ал.1 АПК е изтекъл на 27.07.2016 г. Жалбата е подадена направо в Административен съд София-град с вх. № 19242 на 15.07.2016 г. без просрочие по чл. 159, т.5 АПК. Шесто, повдигнатият с нея спор не е преклудирал с влязло в сила

съдебно решение по чл. 159, т.6 АПК. В настоящия съд няма образувано друго дело между същите страни, на същото основание по чл. 159, т.7 АПК. Седмо, жалбата не е недопустима по чл. 159, т.8 АПК поради десезиране на съда със спора – тя не е оттеглена, нито е извършен отказ от нея. Осмо, предявеното искане за отмяна на Заповед рег.№ 1266з-1224-2/13.07.2016 г. като незаконосъобразно издадена е от подведомствеността на административните съдилища по чл. 128, ал.1, т.1 АПК и родово им е подсъдно по чл. 132, ал.1, пр.1 АПК. Предвид седалището на ответния дисциплинарно наказващ орган в [населено място] и липсата на териториална структура на неговата администрацията по § 1, т.2а от ДР на АПК, настоящото дело е местно подсъдно на Административен съд София-град съгласно чл. 133, ал.2, т.2 АПК.

Поради бланкетност на жалбата, съдът с разпореждане от закрито заседание на 04.08.2016 г. е указал на жалбоподателя на основание чл. 158, ал.1 АПК в 7-дневен срок от съобщението да отстрани нередовността ѝ по чл. 150, ал.2, т.6 АПК, като с молба с препис посочи в какво се състои незаконосъобразността на Заповед рег.№ 1266з-1224-2/13.07.2016 г. В изпълнение на тези указания по делото е постъпила на 15.08.2016 г. молба от жалбоподателя, с която конкретизира предявените от него основания за оспорване на Заповед рег.№ 1266з-1224-2/13.07.2016 г.

След това ѝ поправка, жалбата е редовна, тъй като има писмената форма и съдържанието по чл. 150, ал.1 АПК и приложенията по чл. 151, т.4 и 4 АПК.

Препис от молбата за уточнение на жалбата от 06.08.2016 г. се връчи на ответника по реда на чл. 163, ал.2 АПК за представяне на писмен отговор и/или заявяване на доказателствени искания в 14-дневен срок от съобщението.

В съответствие с така предоставената възможност на 16.10.2016 г. по делото е постъпил писмен отговор на ответника жалбата чрез процесуалния му представител главен юрисконсулт, с приложени доказателства.

Въз основа на изложеното, съдът приема, че е сезиран с жалба, която като допустима и редовно подадена, поради което предявеният с нея спор подлежи на разглеждане по съществото му.

По фактите:

В изготвена за целта Докладна записка № 1266р-10617/06.07.2016 г., гл. инспектор А. М., началник Сектор в Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР е отразила констатираните от същата нарушения и неизпълнение на служебните задължения от инспектор Р. П. П., изразяващи се в нарушение на служебната дисциплина. Направено е предложение за извършване на проверка с оглед ангажиране на административната отговорност на служителя. Върху цитираната докладна записка е поставена резолюция от гл. юрисконсулт Х. С., че не е нужно да се прави втора проверка, както и че А. М. като началник сектор може да наложи наказание „Писмено предупреждение“.

За жалбоподателя Р. П. П. е прието, че е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в това, че при извършване на дейностите по дела по проучване за надеждност с № 5123, № 5127, № 5131, № 5134, № 5135 и № 5142 във връзка с процедури по проучване за надеждност, съгласно чл. 41 и 42 от Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ) и издаване на разрешения за достъп до класифицирана информация при назначаване и преназначаване на служители в ГДБОП, е нарушил разпоредбите на чл. 52, ал. 1, т. 2 и чл. 60, ал. 1, т. 4 от ЗЗКИ и чл. 153 от Правилника за прилагане на ЗЗКИ.

В хода на дисциплинарното производство, на 11.07.2016 г., на жалбоподателя е връчена покана за даване на писмени обяснения. Такива са представени с вх. № 1266р-11035/12.07.2016 г.

Дисциплинарната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за това, че за периода от 01.03.2016 г. до 29.06.2016 г. в [населено място] не е изпълнил служебните си задължения, съгласно т. II от специфична длъжностна характеристика, рег. № 862/31.03.2015 г., утвърдена със Заповед, рег. № 3-116/31.03.2015 г. на директора на ГДБОП като при извършване на дейностите по дела по проучване за надеждност с № 5123, № 5127, № 5131, № 5134, № 5135 и № 5142 във връзка с процедури по проучване за надеждност, съгласно чл. 41 и 42 от Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ) и издаване на разрешения за достъп до класифицирана информация при назначаване и преназначаване на служители в ГДБОП, виновно е нарушил разпоредбите на чл. 52, ал. 1, т. 2 и чл. 60, ал. 1, т. 4 от ЗЗКИ и чл. 153 от Правилника за прилагане на ЗЗКИ - нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР (неизпълнение на служебните задължения), за което на основание чл. 199, ал. 1, т. 3, пр. 1-во от ЗМВР (небрежност в служебната дейност), е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение“ за срок от три до шест месеца.

Въз основа на посочените обстоятелства е прието, че жалбоподателят Р. П. П. не е предприел всички необходими действия по изпълнение на служебните си задължения, с което е нарушил служебната дисциплина. Посоченото е квалифицирано като извършено виновно, извършеното е възприето като нарушения на служебната дисциплина по смисъла на чл. 199, ал. 1, т. 3, предложение първо от ЗМВР – „небрежност в служебната дейност“, за което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание "Писмено предупреждение".

В мотивите на оспорената заповед са обсъдени и приети дадените писмени обяснения с вх. № 1266р-11035/12.07.2016 г. по връчената покана. Посоченото е прието от дисциплинарно наказващия орган, като обяснение. Също органът е взел предвид, че на 11.07.2016 г., жалбоподателят е запознат със съдържанието на Докладна записка № 1266р-10617/06.07.2016 г., изготвена от гл. инспектор А. М., началник Сектор в Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР, както и материалите към нея.

За определяне на дисциплинарното наказание, органът е взел предвид предоставена възможност на жалбоподателя да се запознае докладната записка от проверката на 11.07.2016 г. и даде допълнителни обяснения. Също е оценил цялостното му поведение по време на службата. Органът е приел, че вследствие на умишлено извършеното дисциплинарно нарушение са настъпили последици. По тези съображения е прието извършено нарушение на служебната дисциплина от жалбоподателя по смисъла на член 194, алинея 2, точка 2 - "Неизпълнение на служебни задължения" от ЗМВР, за което на основание член. 199, алинея 1, точка 3, предложение първо от ЗМВР - "небрежност при служебната дейност", на основание член 204, точка 3 от ЗМВР, е наложено дисциплинарно наказание "Писмено предупреждение" за срок от ТРИ месеца на жалбоподателя, считано от датата на връчване на заповедта.

Не е спорно по делото, че жалбоподателят Р. П. П. заема длъжност специалист I степен, сектор 04 „Защита на информацията“, отдел 08 „Координация и информационно-аналитична дейност" към Главна дирекция „Борба с организираната

престъпност" (ГДБОП), на която е назначен със заповед № 3-352/07.05.2015., видно от Кадровата му справка към 22.12.2016 г., представена на л. 54-55 от делото.

По делото е представена Специфична длъжностна характеристика за заеманата от жалбоподателя длъжност, с която е запознат на 04.05.2016 г., видно от представения за целта протокол. Видно от мотивите на оспорената заповед, тази длъжностна характеристика е посочена без конкретно вменено в нея задължение на заемания длъжността.

При така утановеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

Оспорената по делото заповед е издадена от компетентен орган по чл. 204, т. 3 ЗМВР, но същата следва да бъде отменена поради допуснати съществени нарушения на формата, на административнопроизводствените правила и на материалноправни норми – основания за незаконосъобразност по чл. 146, т. 2-4 АПК.

Заповедта формално отговаря на изискванията на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, но по същество не съдържа описание на конкретни нарушения. Съдържа описание на конкретно поведение, което е квалифицирано като дисциплинарно нарушение, но без достатъчно данни за това нито в мотивите на оспорената заповед, нито в изготвената докладна записка от 06.07.2016 г. от гл. инспектор А. М., началник Сектор „Защита на информацията”, Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР, за резултатите от проверката. Така не се съдържат данни за това от коя дата по всяко от конкретните дела е започнал да тече срок за жалбоподателя и какъв е определения конкретно за него срок за приключването им. Не става ясно по отношение на кое дело какво конкретно нарушение се твърди да е извършено. Обосновано е и възражението на жалбоподателя, че органът действително не е съборазил ползването на разрешен отпуск. Данните за ползван отпуск за периода от 15.06.2016 г. до 28.06.2016 г. изключват логически, че на дата 23.06.2016 г., той да е издал Разрешение за достъп.

В противоречие с изискванията на чл. 206, ал. 4 ЗМВР обаче заповедта е постановена, без да са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая. Също в противоречие с чл. 210, ал. 1 ЗМВР в оспорената заповед не са посочени датите, на които по всяка от 6-те дела жалбоподателят е извършил нарушение, а посоченото в заповедта че същите са просрочени със съответния срок е правен извод, за който следва да се съдържат конкретни данни. Предвид констатираното неизясняване на обстоятелствата за конкретната дата на приключване на делата за надеждност от жалбоподателя, от приетото за срока на просрочие на същите не може да се направи обоснован извод и за датата на нарушението. Също в оспорената заповед не са посочени кои точно задължения по специфичната длъжностна характеристика за длъжността на жалбоподателя са нарушения. Нещо повече – същата му е връчена на

04.05.2016 г., а периода на извършената проверка е от 01.03.2016 г. до 29.06.2016 г. От изложеното следва, че е допуснато нарушение на формата на процесната заповед - изискването по чл. 210, ал. 1 ЗМВР - да бъдат посочени разпоредбите, които са нарушени. Този пропуск накърнява правото на защита на наказаното лице, тъй като е пречка за оспорването на извода на органа за осъществен състав на дисциплинарно нарушение и ангажирането на доказателства.

При постановяване на заповедта са допуснати и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният акт е издаден след приемане на писмените обяснения на служителя съгласно чл. 206, ал. 1 от ЗМВР и в сроковете по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Предвид датата на резолюцията върху докладната записка – 08.07.2016 г. за постъпването на материалите от дисциплинарното производство и резултатите от проверката, то тогава са постъпили при дисциплинарно наказващия орган, в който смисъл съдът възприема датата на резолюцията върху справката. От чл. 196, ал. 1 ЗМВР следва да се приеме, че нарушението е открито след тази дата и следователно срокът по чл. 195, ал. 1 ЗМВР - двумесечен срок, изтича на 07.09.2016 г. - работен ден. Видно обаче от чл. 195, ал. 3 ЗМВР, този срок не тече само, когато държавният служител е в законоустановен отпуск или му е наложена мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест. Изтичането на срока следователно няма връзка с празнични или почивни дни.

В оспорената заповед обаче не са посочени датите, на които е извършено нарушението от жалбоподателя по всяка от 6-те дела, поради което съдът не може да установи спазването на втория срок по чл. 195, ал. 1 ЗМВР - до една година от извършването на нарушението.

Съгласно чл. 210, ал. 1 ЗМВР, дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Както се посочи, в противоречие с изискванията на чл. 206, ал. 4 ЗМВР обаче заповедта е постановена, без да са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая. Този пропуск е съществен, тъй като се отразява на правилността на направените от дисциплинарно наказващия орган изводи относно наличието на основания за реализиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя. Предвид изложеното и допуснатото нарушение на чл. 210, ал. 1 ЗМВР - непълнота на

описанието на нарушението и неизясняване на всички относими обстоятелства относно началото и края на сроковете, на коя дата и с какъв акт жалбоподателят е приключил всяко от 6-те дела, то вмененото на жалбоподателя неизпълнение на служебните задължения относно спазването на сроковете - като недоказано, е наложено и в противоречие с посочените като нарушени разпоредби.

При издаване на оспорената заповед не са изпълнени и предвидените в закона материалноправни предпоставки, тъй като предпоставките за ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителя на посоченото в заповедта основание не са осъществени. Както вече се посочи по – горе, описаното в заповедта поведение на жалбоподателя не е съпоставено с конкретни служебни задължения - по специфична длъжностна характеристика и поради това не съдържа елементите от състава на нормата, въз основа на която е ангажирана отговорността му - чл. 199, ал. 1, т. 2 и т. 3 ЗМВР.

Съдът споделя становището на жалбоподателя, че същият е бил ограничен във възможността си да узнае всички съществени факти, свързани с конкретно вмененото му нарушение, именно с тези обстоятелства, които касаят неговото евентуално противоправно поведение, тъй като в хода на дисциплинарното производство са му изискани обяснения за нарушение, което е различно от описаното в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Този извод следва от текста на докладната записка и текста на оспорения акт. Така в докладната записка случаят не е описан като неизпълнение на конкретно посочени дела по проучване за надеждност. Така установеното представлява съществено процесуално нарушение при издаване на оспорената заповед, довело до нарушаване на правото на защита на наказаното лице в дисциплинарното производство и е основание за отмяна на оспорената заповед.

За незаконосъобразността на заповедта се добавя и несъобразяване с изискванията на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР. Посочено е общо в заповедта, че са взети предвид тежестта на нарушението, настъпилите последици, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител, но липсва обосновка какво точно по всяко едно от изброените обстоятелства е приел дисциплинарно-наказващият орган. Липсват изводи за това как е определян вида и размера на наказанието, съобразено с конкретно извършено нарушение, настъпилите от него вредни последици, изложение на обстоятелствата, при които е извършено, както и оценка на цялостното поведение на служителя до момента. Не е обсъдено дали има виновно поведение изобщо от страна на жалбоподателя, каква е формата

на вината и не е взета предвид тежестта на нарушението. Няма никакви мотиви и по какъв начин е определено наказанието и неговия размер (защо е наложено "Писмено предупреждение", а не друго наказание). Наказващият орган не е изследвал и не е отразил в оспорената заповед дали жалбоподателят вече е бил наказван за нарушение на служебните си задължения с друго дисциплинарно наказание, което е влязло в сила.

Налице и нарушение на материалния закон.

Дисциплинарната отговорност на служителите от МВР се реализира в рамките на дисциплинарно производство, в което се установява нарушението на служебната дисциплина и се налага някое от предвидените дисциплинарни наказания. Дисциплинарите нарушения са дефинирани в чл. 194, ал. 2 от ЗМВР. За проявлението на предвидената дисциплинарна отговорност е необходимо виновно извършване на правонарушение, което не съответства на дължимото по закон поведение на държавен служител от МВР. Административният орган следва да докаже, че служителят виновно (умишлено или по непредпазливост в двете й форми- небрежност и самонадеяност) е нарушил служебната дисциплина и е извършил дисциплинарно нарушение по някоя от хипотезите на чл. 194, ал. 2 от ЗМВР. Следователно, нарушение на служебната дисциплина е виновното неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при което фактически общественото деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя, каквото в случая не е налице.

Предвид на всичко изложеното, жалбата е основателна, оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна на основание чл. 146, т. 2-4 АПК.

При този изход на правния спор и на основание чл. 143, ал. 1 АПК, искането на процесуалния представител на жалбоподателя за заплащане на разноски за съдебното производство е основателно. Жалбоподателят претендира разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1100.00 лева. Предвид фактическата и правна сложност на делото като спор по наложено дисциплинарно наказание "Писмено предупреждение" за срок от три месеца е основателно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Следва да бъде присъден минимален размер от 500 лева по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, който да бъде умножен по две, съответно за двама адвокати /доколкото по делото са налице данни, че първият упълномощен адв. Д. Д. е починал/.

На основание изложеното и чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 1266з-1224-2/13.07.2016 г., изготвена от гл. инспектор А. М., началник Сектор в Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР за налагане на дисциплинарно наказание "Писмено предупреждение" на държавен служител, по жалба на Р. П. П., специалист I степен, сектор „Защита на информацията“, отдел 08 „Координация и информационно-аналитична дейност" към Главна дирекция „Борба с организираната престъпност" (ГДБОП).

ОСЪЖДА Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР да заплати на Р. П. П., сумата в размер на 1010.00 /хиляда и десет/ лв., представляваща разноски по делото.

Решението **ДА СЕ СЪОБЩИ** на страните, чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 АПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: